

[Bonnichsen.]

at Kunsten maaske trives nok saa godt under de frie Former.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg paa min Gruppes Vegne fuldt og helt gaar ind for Lovforslaget, men at vi ser det som en sund og god Afbalancering, at vi har de to andre Musikkonservatorier, hvis Trivsel jeg hermed gerne vil lægge den højtærede Minister paa Hjerte. Hermed skal jeg varmt anbefale det forelagte Lovforslag.

Anna Westergaard: Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden en Fremstilling af Musikkunstens trange Kaar gennem mange Aar her i Landet, først om en Privatmands store Offervilje og Initiativ, senere om Kunstnere, der har ydet en stor Indsats, men blev elendigt betalt, om Fattigdom, om tvungen Indskrænkning i Undervisningen, om alt for høj Elevbetaling, om for faa Fripladser, om begavede og kvalificerede unge, der burde have været støttet, men ikke blev det, idet Samfundet har været saa befængt med Teknik og Økonomi og Eksport og Import og anden Forretning, at denne Gren af den kulturelle Udvikling i Virkeligheden har været sørgeligt forsømt herhjemme. Under alt dette har Det kongelige danske Musikkonservatorium, der giver Adgang for alle her i Landet, bevaret en meget høj Standard og skabt en stor Respekt om sig fremfor alle andre danske Musikinstitutter, og paa denne Baggrund er det med saa meget større Glæde, man hilser Fremsettelsen af et Lovforslag, der vil sikre Det kongelige danske Musikkonservatorium en passende Placering og passende Udviklingsmuligheder mellem vore andre højere Lærestalter.

Lovforslaget er kort, men formentlig tilstrækkeligt. Det meste staar i Bemærkningerne, og til disse vil jeg gerne sige et Par Ord.

For det første forekommer det mig, at man bør have for Øje, at der maa findes et absolut tilstrækkeligt Antal Fripladser for særligt begavede ubemidlede Elever, og for det andet, at man ved Fastsættelsen af Elevbetalingen maa have i Minde, at medens det vel som Regel kan siges, at Uddannelsen ved de andre højere Lærestalter baner Eleverne Vejen for Adgang til vellønnede og som oftest sikrede Stillinger, gælder det ikke Eleverne paa Musikkonservatoriet. Paa Musikkunstens Omraade skal man op i det helt store, hvis betydelige Indtægter skal opnaas. Det samme gælder for Kunstakade-

miets Elever. Alle disse gaar efter endt Uddannelse ud til langt større økonomisk Usikkerhed end dem, der gaar ud fra de andre højere Lærestalter. Jeg kunde derfor ogsaa tænke mig, at en lav Elevbetaling paa Musikkonservatoriet, i alt Fald ikke højere end paa Kunstakademiet, vilde være særdeles berettiget. Det gælder naturligvis ikke Eleverne i den Underskole og Elementærskole, som nævnes i Bemærkningerne. For disse Skolers Vedkommende synes det rimeligt, at man kræver den gængse Betaling for Undervisning. Hele dette Forhold ligger for øvrigt noget paa tværs af Opfattelsen af Musikkonservatoriet som en højere Lærestalt parallelt med de andre højere Lærestalter.

Det er endvidere i Bemærkningerne anført, at Optagelse i Hovedskolen er betinget af bestaaet Optagelsesprøve, hvorved der først og fremmest tages Hensyn til Elevens musikalske Begavelse. Dette skal formentlig forstås saadan, at den musikalske Begavelse er det absolut afgørende, og at de andre Hensyn, der tages — for der er alt-saa andre — blot er Hensyn af økonomisk Art.

Jeg anbefaler med Glæde Lovforslaget til hurtig Gennemførelse, og at man uden Smaalighed i videst muligt Omfang gennemfører de Forbedringer og Reforme, som herefter skal danne Grundlaget for Konservatoriets fremtidige Virke.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg vil gerne rette en varm Tak til alle Ordførerne, der saa velvilligt har taget Stilling til Lovforslaget og støttet det.

Jeg kan angaaende de Spørgsmaal, der er rejst, sige, at det vil være min Agt vedrørende Elevkontingentet og Fripladserne at gøre det yderste, der kan gøres paa rimelig Basis, for at det ikke skal kunne siges, at nogen højt musikalsk begavet eller godt musikalsk begavet ung Mand eller Kvinde, som fortjener en Uddannelse, af økonomiske Grunde har været afskaaret derfra.

Jeg vil ikke genoptage hele den Debat, som jeg har ført i Folketinget vedrørende Spørgsmaalet, om det simpelt hen skulde være gratis det hele, fordi der ikke fra Landstingets Ordførere er stillet et saadant Krav. Men da Ordet er nævnt, og det i det hele taget maa have ligget paa Bunden af de Bemærkninger, der fremkom, vil jeg gerne sige, at naar jeg i Folketinget advarede mod simpelt hen at gøre det hele gratis, var det ud fra den Betragtning, at det ikke kunde undgaa at medføre en Række videre Konsekvenser for en Del af vore